

Arrest

nr. 295 418 van 12 oktober 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. BROSENS
Pastorijstraat 19
2330 MERKSPLAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 3 maart 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 december 2022 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 maart 2023 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 mei 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 mei 2023.

Gelet op de beschikking van 10 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VELDEMAN, die loco advocaat D. BROSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 4 mei 2023 de grond meegedeeld waarop de kamer voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan

worden afgedaan. In deze beschikking werd erop gewezen dat de verzoekende partij heeft nagelaten om, binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen, de griffie van de Raad in kennis te stellen van haar intentie om al dan niet een synthesememorie neer te leggen.

1.2. Verzoeker richt op 12 mei 2023 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 7 september 2023 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij bevestigt dat zij niet tijdig heeft gereageerd op de vraag naar het al dan niet neerleggen van een synthesememorie en stelt dat is te wijten aan een geval van overmacht: de brief van de griffie van de Raad in dit verband is toegekomen op het kantoor van haar advocaat tijdens de vakantieperiode, hetgeen haar advocaat heeft verhinderd om hier tijdig op te reageren. De verwerende partij meent dat dit geen overmacht uitmaakt. Waar de voorzitter erop wijst zich in deze te zullen moeten laten leiden door de vaste rechtspraak van de Raad van State, hebben partijen geen bijkomende opmerkingen.”

1.4. Afwezigheid omwille van vakantie maakt geen situatie van overmacht uit (zie o.a. RvS 15 januari 2007, nr. 166.657 en RvS 17 december 1997, nr. 70.381). Afwezigheid wegens vakantie is immers een aan-gelegenheid die men kan voorzien en overwinnen door een gepaste vervangingsregeling te hanteren (cf. RvS 26 mei 2016, nr. 234.862).

1.5. Gelet op bovenstaande brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld, met name dat aangezien hij binnen de in artikel 39/81, vierde lid, van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen de griffie niet in kennis heeft gesteld van zijn wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, de Raad onverwijld uitspraak doet *“waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”*. De inhoud van de beschikking blijft dan ook overeind.

Het beroep is onontvankelijk wegens een gebrek aan belang.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend drieëntwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA